

ตราประจำโรงเรียน

ประกอบด้วยลูกโลก 3 ลูก อยู่ใต้ตัวอักษร ทว ภายในวงกลม 2 ชั้น ซึ่งเขียนคำว่า

โรงเรียนไตรภพวิทยา อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง

มีคติพจน์ว่า “คิดดี ทำดี มีวินัย ใฝ่ศึกษา”

คิดดี หมายถึง คิดอย่างมีเหตุผลในเชิงสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาให้เกิดความเจริญก้าวหน้า
ต่อตนเองและสังคม

ทำดี หมายถึง ปฏิบัติตนในสิ่งที่ดีงาม รู้การะ รู้หน้าที่ มีคุณธรรม จริยธรรม
เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม

มีวินัย หมายถึง ยึดมั่นในกฎ ระเบียบแบบแผน และข้อบังคับของสังคม ปฏิบัติตนอยู่ใน
ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม เพื่ออยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข

ใฝ่ศึกษา หมายถึง มีความกระตือรือร้น สนใจ คิดค้น แสวงหาความรู้ด้านต่างๆ

ปรัชญาโรงเรียน “ความพร้อมพื้นฐาน เป็นสะพานไปสู่ความสำเร็จ”

ความพร้อมพื้นฐาน หมายถึง การจัดเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาตามวุฒิภาวะ มีคุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม สามารถปรับตัวอยู่ในสังคม ได้อย่างปลอดภัยและมีความสุข

เป็นสะพานไปสู่ความสำเร็จ หมายถึง นำความรู้และประสบการณ์พื้นฐานที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างต่อเนื่อง มีความสุขและประสบความสำเร็จตามวุฒิภาวะ

สปประจำโรงเรียน แสด – เขียว

สีแสด หมายถึง หันแน่น มั่นคง แข็งแกร่งทางปัญญา

สีเขียว หมายถึง ความมุ่งมั่นพยายามในการศึกษาเล่าเรียน

คำขวัญ “สุขภาพ สุขใจ ในไตรภพวิทยา”

หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อม สะอาด ปลอดภัย ร่มรื่น เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความรักสามัคคี มีอิสระในการคิด การกระทำ และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขทั้งกายและใจ

ประวัติความเป็นมาโรงเรียนไตรภพวิทยา

โรงเรียนไตรภพวิทยาเป็นโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญ สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ เป็นโรงเรียนอนุบาลเอกชนแห่งแรกของจังหวัดลำปาง ได้จัดตั้งเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2504 ตามใบอนุญาตที่ 7/2504 ตั้งอยู่เลขที่ 216 ถนนเจริญประเทศ ตำบลเวียงเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง มีพื้นที่ 4 ไร่ 3 งาน 11 ตารางวา มีวัตถุประสงค์เพื่อสนองต่อนโยบายการศึกษาของชาติ ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์พุทธศักราช 2497 โดยมีนางสุดใจ สาทันไตรภพ เป็นผู้รับใบอนุญาต นางสาวสุคนธา สาทันไตรภพ เป็นผู้จัดการและครูใหญ่ มี พล.ต.ต.ยรรยง สาทันไตรภพ รองจเรตำรวจ ในสมัยนั้นเป็นที่ปรึกษา และนางมัลลิกา สาทันไตรภพ เป็นครูคนแรก

ปัจจุบันโรงเรียนไตรภพวิทยาเปิดสอน ตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีนายชาลี สาทันไตรภพ เป็นผู้รับใบอนุญาต นางชยกร สาทันไตรภพ ยิ่งเจริญ เป็นผู้จัดการ นางอรพิน ศรีสวรรค์ เป็นผู้อำนวยการ ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา ทั้งระดับก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา จากสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 ถึงปีการศึกษา 2547 และได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกครั้งแรกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. เมื่อวันที่ 8 – 10 กันยายน 2547

ในปีการศึกษา 2545 โรงเรียนได้รับคัดเลือกเข้าเป็นโรงเรียนเครือข่ายนำร่อง การใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และได้เริ่มดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร สถานศึกษาที่ทางโรงเรียนได้จัดทำขึ้น ในปีการศึกษา 2546 ทางโรงเรียนปรับหลักสูตรสถานศึกษาใหม่ เป็นหลักสูตรโรงเรียนไตรภพวิทยาลับปรับปรุง ปีการศึกษา 2546 เพื่อใช้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนในระดับช่วงชั้นที่ 1, 2

ในปีการศึกษา 2547 โรงเรียนไตรภพวิทยาได้ปรับปรุงหลักสูตรโรงเรียนไตรภพวิทยาเพื่อใช้ สำหรับจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 – 3 และในปีการศึกษา 2549 ได้มีการ ปรับปรุงหลักสูตรที่เน้นการปรับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ปีการศึกษา 2550 ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรอีกครั้งหนึ่ง เน้นการปรับปรุงและเพิ่มเติม เรื่องของหลักสูตรท้องถิ่นในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนไตรภพวิทยาผ่านการ ประเมินคุณภาพภายนอก (รอบที่สอง) จากสำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) สมศ. ทั้งระดับปฐมวัย ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา มีผลการประเมินอยู่ใน ระดับดีมาก

ปีการศึกษา 2553 มีการจัดทำหลักสูตรโรงเรียนไตรภพวิทยา พุทธศักราช 2553 โดยนำสาระการ เรียนรู้ท้องถิ่น ที่จัดทำโดยคณะทำงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 1 และส่วน ที่สถานศึกษาได้เตรียมไว้ผนวกเข้ากับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2553

กระทรวงศึกษาธิการ

สารสัมพันธ์ถึงผู้ปกครอง

วันแรกของการมาโรงเรียนคงสร้างความห่วงใยให้กับท่านผู้ปกครองนักเรียนใหม่ที่มาเรียน เป็นครั้งแรกพอสมควร กังวลใจว่าลูกจะร้องไห้หรือไม่ จะรับประทานอาหารข้าวได้หรือเปล่า คุณครูจะดูแล เอาใจใส่ลูก มากน้อยเพียงใด ซึ่งปฏิกิริยาเหล่านี้จะเกิดขึ้นเป็นปกติกับเด็กเกือบทุกคน ในช่วงเวลา 1 – 2 สัปดาห์แรก ที่เด็กอยู่ในระหว่างการปรับตัว หลายคนอาจร้องไห้ จดจิ้น ไม่ยอมแต่งตัว ไม่ยอม รับประทานอาหารเข้า นอนละเมอในตอนกลางคืน ไม่ยอมลงจากรถ เกาะติดผู้ปกครอง รวมทั้งการต่อต้านในทุกรูปแบบ ที่พยายามจะเอาชนะคุณพ่อ คุณแม่ ให้ใจอ่อนยอมแพ้ และไม่ต้องมาโรงเรียน

หากท่านผู้ปกครองได้พบเห็นปฏิกิริยาดังกล่าวนี้ ขอให้ท่านอย่าได้วิตกกังวล กรุณาอดทนทำ จิตใจให้เข้มแข็ง ส่งบุตรหลานของท่านมาโรงเรียนทุกวันสม่ำเสมอ ซึ่งอาการเหล่านี้จะค่อยๆ หายไป พร้อมพัฒนาการของบุตรหลานของท่านจะดีขึ้นเป็นลำดับ สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนๆ คุณครู และโรงเรียนได้

สิ่งที่ทางโรงเรียนใคร่ขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง

1. ใ้บุตรหลานของท่านเข้านอนแต่หัวค่ำ เพื่อจะได้ตื่นแต่เช้า สดชื่นแจ่มใส
2. ปลุกฝังทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับโรงเรียน และคุณครู แก่บุตรหลาน
3. ทำความเข้าใจกับบุคคลในบ้านถึงปฏิกิริยาในระหว่างการปรับตัวของเด็กที่อาจมีขึ้นในช่วง 1 – 2 สัปดาห์แรก
4. ทำใจให้เข้มแข็ง และส่งบุตรหลานมาโรงเรียนทุกวันสม่ำเสมอ (ถ้าไม่จำเป็นห้ามหยุด)
5. มารับตรงเวลา (15.00 น.) เป็นต้นไป เพื่อเด็กจะได้มั่นใจว่าไม่ได้ถูกทอดทิ้ง
6. ขอให้ท่านผู้ปกครองที่ยังไม่ได้รับบัตรประจำตัวนักเรียน กรุณาขอรับบัตรได้ที่คุณครูประจำชั้น เพราะบัตรนี้จะอำนวยความสะดวกในการที่ผู้ปกครองจะมารับนักเรียนด้วยตนเอง หากท่านไม่มีบัตรประจำตัวนักเรียน โรงเรียนจำเป็นต้องเข้มงวดในการรับนักเรียน ที่จะไม่อนุญาตให้กลับโดยเด็ดขาด ซึ่งท่านจะต้องเข้ามาติดต่อแผนกธุรการทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยแก่นักเรียนทุกคน
7. ขอให้ผู้ปกครองเปิดกระเป๋าบุตรหลานทุกวัน เพื่อจะได้รับทราบข่าวสารและความเคลื่อนไหวต่างๆ ที่ทางโรงเรียน และคุณครูประจำชั้นจะแจ้งให้ทราบ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์และการพัฒนาสูงสุดแก่บุตรหลานของท่าน

8. ทุกเย็นวันศุกร์ คุณครูจะคืนถุงเครื่องใช้ให้กลับไปทำความสะอาดที่บ้าน และขอให้ผู้ปกครองนำส่งคืนคุณครูประจำชั้นในวันจันทร์ด้วย

9. กรณีผู้ปกครองให้บุคคลอื่นมารับโดยไม่มีบัตร ขอให้โทรศัพท์แจ้งธุรการล่วงหน้า โดยให้ผู้มารับนำบัตรประชาชนมาแสดงด้วยทุกครั้ง

10. ห้ามนักเรียนนำสิ่งของมีค่ามาโรงเรียนเด็ดขาด เพราะอาจเกิดการสูญหายได้

11. ท่านผู้ปกครองไม่ควรฝากเงินค่าธรรมเนียมการเรียน และเงินอื่นๆ กับคุณครูประจำชั้นให้นำไปจ่ายที่ห้องการเงิน ตึกอำนวยการ ชั้น 2 เนื่องจากคุณครูต้องดูแลเด็กๆ ตลอดเวลา อาจทำให้เงินสูญหายได้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

โรงเรียนไตรภพวิทยา จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามหลักสูตร
สถานศึกษาที่โรงเรียนจัดทำขึ้น โดยยึดหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ของ
กระทรวงศึกษาธิการเป็นแนวทาง โดยกำหนดโครงสร้างของหลักสูตร ดังนี้

ช่วงอายุ	อายุ 3 – 5 ปี	
สาระการเรียนรู้	ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
	- ด้านร่างกาย - ด้านอารมณ์และจิตใจ - ด้านสังคม - ด้านสติปัญญา	- เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก - เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล และสถานที่แวดล้อมเด็ก - ธรรมชาติรอบตัว - สิ่งต่างๆ รอบตัว

การประเมินพัฒนาการ

1. ประเมินพัฒนาการของเด็กครบทุกด้าน และนำผลมาพัฒนาเด็ก
2. ประเมินเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี
3. ประเมินจากการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน
4. ประเมินจากสภาพจริงจากแหล่งข้อมูลหลายๆ ด้าน และใช้วิธีหลากหลาย เช่น การสังเกต การบันทึก พฤติกรรม การบันทึกประจำวัน การสำรวจรายการสนทนา การสัมภาษณ์ การรวบรวมผลงาน การประเมินการเจริญเติบโต ฯลฯ

วันเปิด – ปิดภาคเรียน ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ

ภาคเรียนที่ 1

✿ เปิดเรียน	18 พฤษภาคม – 9 ตุลาคม
✿ ปิดภาคเรียน	10 ตุลาคม – 28 ตุลาคม

ภาคเรียนที่ 2

✿ เปิดเรียน	1 พฤศจิกายน – 30 มีนาคม
✿ ปิดภาคเรียน	1 เมษายน – 15 พฤษภาคม

ตารางกิจกรรมประจำวัน

- เวลา 07.30 น. รับเด็กเป็นรายบุคคล
- 08.00 น. เข้าแถว เคารพธงชาติ สวดมนต์
- 08.30 น. ตรวจสอบสุขภาพ
- 09.00 น. กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ
- 09.20 น. กิจกรรมเสริมประสบการณ์
- 09.40 น. รับประทานของว่าง (เช้า)
- 09.45 น. กิจกรรมสร้างสรรค์ และกิจกรรมตามมุมประสบการณ์
- 10.30 น. กิจกรรมกลางแจ้ง
- 11.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน
- 11.40 น. ล้างหน้าแปรงฟัน
- 12.00 น. นอนหลับพักผ่อน
- 14.00 น. ดื่นนอน
- 14.30 น. เกมการศึกษา
- 15.00 น. เตรียมตัวกลับบ้าน

กิจกรรมประจำวันสำหรับเด็กปฐมวัย

กิจกรรมเสรี /การเล่นตามมุม เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กเล่นอิสระตามมุมเล่นมุมประสบการณ์ และศูนย์การเรียนรู้ที่จัดไว้ในห้องเรียน เช่น มุมบล็อก มุมบทบาทสมมุติ มุมวิทยาศาสตร์ หรือมุมธรรมชาติ มุมหนังสือ เป็นต้น มุมต่างๆ เหล่านี้เด็กมีโอกาเลือกเล่นได้อย่างเสรี

กิจกรรมสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาเด็กให้แสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยใช้ศิลปะหรือวิธีการต่างๆ เป็นเครื่องมือ เช่น การวาดภาพระบายสี พิมพ์ภาพ ปั้น ฉีก ตัดปะ การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งแปลกใหม่ ให้เด็กได้มีโอกาเลือกทำตาม ความสนใจ

กิจกรรมเสริมประสบการณ์/กิจกรรมในวงกลม เป็นกิจกรรมที่อยู่ในวงกลม หรือกิจกรรมที่เป็นกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ ซึ่งจะ让孩子ได้มีโอกาฟัง พูด สังเกต คิด และปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน โดยจัดในลักษณะต่างๆ เช่น สนทนา นิทาน สาธิต ทดลอง ทัศนศึกษาประกอบอาหาร เชิญวิทยากรมาพูดคุยกับเด็ก ฯลฯ

เกมการศึกษา เกมการเล่นที่ช่วยพัฒนาสติปัญญาการคิดของเด็ก ช่วยพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก ประสาทสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา มีกฎเกณฑ์กติกาต่างๆ เด็กสามารถเล่นคนเดียวหรือเล่นเป็นกลุ่มได้ เกมการศึกษาช่วยให้เด็กรู้จักสังเกต คิดหาเหตุผล และเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสี รูปร่าง จำนวน ประเภท และความสัมพันธ์เกี่ยวกับพื้นที่ระยะ

กิจกรรมกลางแจ้ง เป็นกิจกรรมการเล่นเครื่องเล่นสนาม เล่นของเล่นประเภทลากเข็น จู๋ เล่นทราย เล่นน้ำ ถีบจักรยาน 3 ล้อ เคลื่อนไหวข้ามเครื่องกีดขวางอย่างง่ายๆ เล่นเกมต่างๆ การละเล่นพื้นเมือง กิจกรรมนี้จะช่วยพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่และการทำงานประสานสัมพันธ์กันของอวัยวะต่างๆ การเล่นกลางแจ้งเป็นการตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติของเด็ก ช่วยให้เด็กมีร่างกายแข็งแรง อารมณ์จิตใจเบิกบานสดชื่นแจ่มใส มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเด็ก และผู้ใหญ่ ทำให้รู้บทบาทของการเล่นและการอยู่ร่วมกัน

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายอย่างอิสระตามจังหวะ โดยส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เด็กปฏิบัติตามข้อตกลงหรือคำสั่ง ส่งเสริมด้านจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ จังหวะ และดนตรีที่ใช้ประกอบ เช่น เสียงตบมือ เสียงเพลง เสียงเคาะไม้ เคาะระฆังสามเหลี่ยม รำมะนา กลอง ฯลฯ

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546

1. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย และมีสุขนิสัยที่ดี
2. กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก แข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน
3. มีสุขภาพจิตดี และมีความสุข
4. มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม
5. ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว และรักการออกกำลังกาย
6. ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย
7. รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย
8. อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
9. ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย
10. มีความสามารถในการคิดและการแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย
11. มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
12. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีทักษะในการแสวงหาความรู้

บทบาทของพ่อแม่หรือผู้ปกครองนักเรียนปฐมวัย

การศึกษาระดับปฐมวัย เป็นการศึกษาที่จัดให้แก่เด็กที่ผู้สอนและพ่อแม่ หรือผู้ปกครองต้องสื่อสารกันตลอดเวลา เพื่อความเข้าใจตรงกันและพร้อมร่วมมือกันในการจัดการศึกษาให้กับเด็ก ดังนั้นพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ควรมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1. มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาการศึกษา และให้ความเห็นชอบ กำหนดแผนการเรียนรู้ของเด็กกับผู้สอนและเด็ก
2. ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา และกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กตามศักยภาพ
3. เป็นเครือข่ายการเรียนรู้ จัดบรรยากาศภายในบ้านให้เอื้อต่อการเรียนรู้
4. สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาตามความเหมาะสมและจำเป็น
5. อบรมเลี้ยงดู เอาใจใส่ให้ความรัก ความอบอุ่น ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาด้านต่างๆ ของเด็ก
6. ป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์โดยประสานความร่วมมือกับผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง
7. เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้านการปฏิบัติตนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และมีคุณธรรม นำไปสู่การพัฒนาให้เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้
8. มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของเด็กและในการประเมินการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

การดูแลเด็กที่สมบูรณ์ หมายถึง การดูแลเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กทั้งทางร่างกายและจิตใจ พร้อมกับการวางรากฐานให้เด็กมีพฤติกรรมที่เหมาะสมเป็นที่ยอมรับของสังคม สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยที่ตนเองมีความสุขและผู้อื่นก็มีความสุข ดังนั้นพ่อแม่จึงมีบทบาทดังต่อไปนี้

ด้านร่างกาย ประกอบด้วย

- ให้เด็กได้รับอาหารครบถ้วน เพียงพอ สะอาด ปราศจากสารพิษ
- ติดตามการเจริญเติบโตของเด็กอย่างใกล้ชิด หากสงสัยว่าจะมีความผิดปกติ ให้รีบแก้ไขโดยเร็ว
- ปกป้องให้เด็กปลอดภัยจากอุบัติเหตุต่างๆ
 - ขวนขวายและให้บริการในการส่งเสริมสุขภาพ โดยให้เด็กได้รับการตรวจสุขภาพ สม่าเสมอ ได้รับภูมิคุ้มกันโรคครบถ้วน และตรวจสุขภาพฟัน
- ฝึกสุนนินัยในการประกอบกิจวัตรประจำวัน
- ส่งเสริมให้เล่นกีฬา เล่นเข้ากลุ่ม
- จัดสิ่งแวดล้อมทางกายภาพให้เอื้อต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการเด็ก

ด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

- ใช้เวลาแก่เด็ก มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างพ่อ แม่ ลูก ด้วยการพูดคุย

ตอบคำถาม ลูก เล่นกับลูก โอบกอด เป็นต้น

- ให้โอกาสเด็กได้เรียนรู้ ส่งเสริมความสามารถเด็กในทุกด้าน
- ติดตาม ให้กำลังใจ และคอยช่วยเหลือ เมื่อเด็กต้องการ
- ทำตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีของลูก
- ร่วมมือกันแก้ปัญหาของลูก ด้วยความมีสติ
 - ร่วมมือกันในการสร้างบรรยากาศที่อบอุ่น และสิ่งแวดล้อมทางใจที่ดีแก่เด็ก

**พ่อแม่ควรมีวิธีอบรมเลี้ยงดูเด็กอย่างไร
จึงจะเป็นผลดีต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการเด็ก**

หลักในการอบรมและตอบสนองความต้องการของเด็ก มีดังนี้

1. ต้องถือประโยชน์เด็กเป็นใหญ่
2. ต้องกระทำด้วยความรัก และหวังดีต่อเด็กอย่างแท้จริง
3. คำนึงถึงความต้องการตามวัยของเด็ก และตอบสนองตามความเหมาะสม
4. สอนและอบรมด้วยวิธีสุภาพ มีเหตุผล ไม่ลงโทษโดยไม่จำเป็น และให้รางวัลในทางบวก
5. กฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ระบุให้เด็กปฏิบัติต้องเหมาะสมกับวัย มีเหตุผล กระทำอย่างสม่ำเสมอ
คงเส้นคงวา
6. มีความคาดหวังลูกแต่พอควร
7. อบรมด้วยความมั่นใจ ไม่ขัดแย้งกันระหว่างพ่อแม่
8. เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ต้องวิเคราะห์ตัวเองด้วยว่ามีส่วนทำให้เกิดปัญหาร่วมด้วยมากน้อยเพียงใด
9. มีความยืดหยุ่นแล้วแต่สถานการณ์ และใช้ทางสายกลางในการอบรมเด็ก

วิธีอบรมที่ไม่ดี ซึ่งพ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูเด็กควรหลีกเลี่ยง

1. การตีเกินกว่าเหตุ
2. การข่มขู่เด็ก
3. การเยาะเย้ยถากถางเด็ก
4. การให้สินบน
5. การทำโทษรุนแรงเกินไป
6. การล้อเลียนเด็ก
7. การคาดโทษเด็ก
8. การทำให้เด็กได้รับความเจ็บปวด ทั้งกาย วาจา ใจ
9. การทำให้เด็กได้รับความอับอาย
10. การเปรียบเทียบกับคนอื่น
11. การเข้มงวดจนเกินไป
12. การปล่อยปละละเลยจนเกินไป

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง ผู้ปกครองนักเรียน

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ผู้ปกครองนักเรียนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ 23 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 จึงขอให้ยกเลิกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องผู้ปกครองนักเรียน ลงวันที่ 19 มกราคม พุทธศักราช 2503 และให้ผู้ปกครองนักเรียน นักศึกษาที่กำลังรับการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการปฏิบัติดังนี้

1. “ผู้ปกครอง” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับนักเรียน นักศึกษาไว้ในความปกครอง หรืออุปการะเลี้ยงดูหรือบุคคลที่นักเรียน นักศึกษานั้นอาศัยอยู่
 2. ให้นักเรียน นักศึกษา ที่กำลังรับการศึกษาในหลักสูตรระดับ ปวส . ป.กศ หรือเทียบเท่าลงมาในสถานศึกษา ในสังกัด หรือ ในความควบคุมดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ เว้นแต่การศึกษาผู้ใหญ่ มีผู้ปกครองตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่
 3. ในวันมอบตัวนักเรียน นักศึกษาใหม่ ให้ผู้ปกครองมามอบตัวนักเรียนที่สถานศึกษาพร้อมกับส่งหลักฐานเอกสารต่างๆ ตามที่สถานศึกษากำหนด
- ถ้าผู้ปกครองไม่อาจมามอบตัวนักเรียน นักศึกษา ได้ตามกำหนดให้ผู้ปกครองตกลงกับหัวหน้าสถานศึกษากำหนดมอบตัวนักเรียน นักศึกษาใหม่

4. ผู้ปกครองต้องร่วมมือกับสถานศึกษา เพื่อควบคุมความประพฤติ และการศึกษาเล่าเรียน โดยให้นักเรียน นักศึกษาแต่งกาย แต่งเครื่องแบบและประพฤติตนตามระเบียบข้อบังคับ หรือคำสั่งของ สถานศึกษาหรือของกระทรวงศึกษาธิการหรือตามที่กฎหมายกำหนด

5. ผู้ปกครองควรติดต่อกับสถานศึกษาอยู่เสมอ เพื่อจะได้ทราบปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการศึกษาของ นักเรียน นักศึกษา และจะได้ช่วยสถานศึกษาแก้ปัญหาต่างๆ

6. เมื่อผู้ปกครองย้ายที่อยู่ หรือความเป็นผู้ปกครองสิ้นสุดลงด้วยประการใดๆ ให้ผู้ปกครองแจ้งให้ สถานศึกษาทราบ

7. สำหรับนักเรียน นักศึกษาที่รับการศึกษาอยู่ในสถานศึกษาแล้วให้สถานศึกษาตรวจสอบ ติดตาม หลักฐานการเป็นผู้ปกครองนักเรียน นักศึกษา หากเห็นว่านักเรียนคนใดไม่มีผู้ปกครอง หรือมีผู้ปกครอง ไม่เหมาะสม ให้สถานศึกษาดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2522

(ลงชื่อ) ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์

(นายก่อ สวัสดิ์พาณิชย์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

การปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียนไตรภพวิทยา

1. นักเรียนต้องแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน
2. นักเรียนต้องมาเรียนโดยสม่ำเสมอ และมาให้ทันเวลาทำกิจกรรมหน้าเสาธงทุกครั้ง
3. นักเรียนไม่สามารถมาเรียนได้ต้องส่งจดหมาย หรือใบลาให้ครูประจำชั้นทราบ ผู้ที่มาสายต้องขออนุญาตครูประจำชั้น หรือครูประจำวิชารับทราบก่อนเข้าชั้นเรียน ถ้ามีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 จะไม่มีสิทธิ์เข้าสอบ
4. นักเรียนที่มาโรงเรียนหลัง 07.45 น. จะต้องรีบเข้ามาทำกิจกรรมหน้าเสาธงกับเพื่อนๆ ยังไม่ต้องนำกระเป๋าขึ้นไปเก็บบนห้องเรียน
5. ห้ามนักเรียนออกนอกบริเวณโรงเรียนก่อนได้รับอนุญาตโดยเด็ดขาด
6. นักเรียนพึงเป็นผู้มีกิริยา วาจาสุภาพอ่อนน้อม และมีสัมมาคารวะต่อบิดา มารดา ครู – อาจารย์ และบุคคลทั่วไป
7. นักเรียนจะต้องแสดงความเคารพคุณครู ผู้ใหญ่ หรือผู้ปกครองที่เข้ามาในโรงเรียนทุกคน ทุกครั้งที่เห็นนักเรียนจะต้องหยุดยืนตรงแล้วไหว้เมื่อเดินสวนทางกับคุณครู ผู้ใหญ่ หรือผู้ปกครองที่เข้ามาภายในโรงเรียน
8. นักเรียนต้องไม่ประพฤติตนให้เป็นที่เดือดร้อนต่อตนเองและผู้อื่น เช่น ไม่พูดปด ลักทรัพย์ รังแกเพื่อน

9. เวลาหยุดพักกลางวันให้นักเรียนออกมาจากห้องเรียนและลงมาออกกำลังกายหรือเล่นกลางแจ้งหรือนันทนาการกลางแจ้งสนามหรือสถานที่ที่ทางโรงเรียนจัดไว้สำหรับพักผ่อน
10. นักเรียนต้องช่วยกันรักษาความสะอาดห้องเรียน บริเวณโรงเรียนและสมบัติของโรงเรียนเสมือนของตนเอง เช่น ไม่ทิ้งขยะ เศษกระดาษ ไม่เด็ดดอกไม้ ต้นไม้ ไม่ทำลายสิ่งของชำรุด หัก ฟัง ถ้าทำเสียหายต้องชดเชย ตามราคาปัจจุบัน
11. มีความขยันหมั่นเพียร ซื่อสัตย์สุจริต และปฏิบัติตนให้เป็นที่รักของบิดามารดา ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ เพื่อนนักเรียนทุกคน และบุคคลอื่นๆ โดยทั่วไป
12. ห้ามแต่งเครื่องประดับผม เช่น กิ๊บรูปต่างๆ ตุ้มหู และรวบผมให้เรียบร้อยด้วยโบสีแดง (ห้ามใช้สีอื่น)
13. ห้ามสวมใส่ของมีค่ามาโรงเรียน ถ้าหายโรงเรียนจะไม่รับผิดชอบใดๆ ทั้งสิ้น
14. เมื่อได้ขึ้นสัญญาณออกแรก นักเรียนต้องเลิกเล่น รีบไปทำกิจธุระส่วนตัว เมื่อสัญญาณออกครั้งที่สอง นักเรียนต้องมาขึ้นเข้าแถวเรียบร้อยพร้อมที่จะทำกิจกรรมหน้าเสาธงได้ทันที
15. เวลาเดินแถวขึ้นห้องเรียน นักเรียนควรเดินเป็นแถว ไม่พูดคุยหรือเล่นกัน
16. ไม่วิ่งเล่นตามบันได ส่งเสียงดัง ไม่ตะโกนจากชั้นบนลงมาชั้นล่าง และจากล่างขึ้นไปข้างบน
17. นักเรียนต้องไม่นำสิ่งของมาซื้อขายแก่ครู หรือเพื่อนนักเรียนด้วยกัน
18. ไม่นำอาหาร เครื่องดื่ม หรือของขบเคี้ยวขึ้นไปรับประทานบนอาคารเรียน

ระเบียบการแต่งกาย

ชั้นอนุบาลปีที่ 1 – 3

ชุดนักเรียนอนุบาล หญิง

ตัวเสื้อสีขาวแขนสั้นผ่าหน้าติดกระดุมสีขาว คอบัวมีกั้นรอบคอปกด้วย
 ฟ้าตาสีทึดสีเขียว-แดง กว้าง 1/4 นิ้ว มีโบว์ไขว้เป็นกากบาทได้ปก
 ปักอักษรตราโรงเรียนบนกระเป๋าสีเสื้อด้านซ้าย ปักชื่อสกุลที่อกเสื้อ
 เหนือกระเป๋าสีเสื้อด้วยไหมสีแดง ปักเลขประจำตัวที่อกด้านขวา
 เหนือชื่อสกุลปักดาวสีชมพูเพื่อแสดงระดับชั้นปี

ดาว 1 ดวง หมายถึง ชั้นอนุบาลปีที่ 1

ดาว 2 ดวง หมายถึง ชั้นอนุบาลปีที่ 2

ดาว 3 ดวง หมายถึง ชั้นอนุบาลปีที่ 3

ตัวกระโปรงจับจีบรอบพับไปทางเดียวกันกว้างประมาณ 3 ซม.

ระดับเข้า รองเท้าหนังสีดำ ถุงเท้าสีขาว กระเป๋าสchool ของโรงเรียน

ชุดนักเรียนอนุบาล ชาย

เสื้อสีขาวแขนสั้นคอขาวผ่าหน้าปก ติดกระดุมสีขาวติดกระดุมระดับเอว
หน้า-หลัง ข้างละ 2 เม็ด ปักอักษรตราโรงเรียนบนกระเป๋าสีเสื้อด้านซ้าย
ปักชื่อ-สกุล ที่อกเสื้อเหนือกระเป๋าสีเสื้อด้วยไหมสีแดง ปักเลขประจำตัว
ที่อกด้านขวา เนื้อชื่อ-สกุล ปักดาวสีชมพูเพื่อแสดงระดับชั้นปี

ดาว 1 ดวง หมายถึง ชั้นอนุบาลปีที่ 1

ดาว 2 ดวง หมายถึง ชั้นอนุบาลปีที่ 2

ดาว 3 ดวง หมายถึง ชั้นอนุบาลปีที่ 3

กางเกงขาสั้นผ้าลายสก๊อตสี เขียว-แดง สลับน้ำเงิน กรอมท่า เหลือง
จีบด้านข้าง เจาะรั้งคุมหน้า-หลัง ข้างละ 2 เม็ด รองเท้าหนังสีดำ ถุงเท้าสีขาว
กระเป๋าสีของโรงเรียน

ถ้าฉันสามารถ กลับไป เลียงลูก ได้ไหม

ถ้าฉันมีโอกาสดูกลับไปเลียงลูกได้ไหม

ฉันจะสร้างให้เขาภูมิใจ ในคุณค่าของตัวเขาให้มากๆ

ฉันจะเลิกเปรียบเทียบเขากับพี่น้องคนอื่น

ฉันจะชมเขา มากกว่า การวิจารณ์คำทอเขา

ฉันจะแนะนำ มากกว่า แนะนำ

ฉันจะให้กำลังใจเขา ไม่ซ้ำเติม เมื่อทำผิดพลาด

ฉันจะมีเวลาให้มากขึ้น ลดงาน และข้ออ้าง ให้น้อยลง

ฉันจะกอดเขา และบอกให้เขารู้ว่า ฉันรักเขาทุกวัน

ฉันจะพูดกับเขา แทนการแสดงอำนาจกับเขา

ฉันจะมอง รับฟังเขาให้มากขึ้น

พยายามที่จะได้ยินในสิ่งที่เขาอยากสื่อให้ฉันฟัง

ฉันจะไม่ผลักดันคาดหวังให้เขาต้องมาเติมความฝัน

ที่ฉันเองเติมให้กับตนเองไม่ได้

ฉันจะไม่นำความรักของฉันมาเป็นเงื่อนไขบีบบังคับ

ให้เขาต้องมาเป็นบุคคลที่ฉันต้องการ

ฉันจะบอกให้เขารู้ว่าไม่ว่าเขาจะเป็นอย่างไร ฉันก็รักเขาอย่างที่เป็น

พ่อแม่มีเรื่องเล่า

การเล่าเรื่องหรือการพูดคุยกับลูก เป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะลูกๆ ทุกคน อยากอยู่ใกล้ชิดพ่อแม่ อยากได้ยินเสียงที่อ่อนโยน ไพเราะของพ่อแม่เสมอ ซึ่งพ่อแม่บางท่านอาจจะมีคำถามว่าลูกยังเป็นทารกจะฟังรู้เรื่องหรือ และเราควรเริ่มเล่าเรื่องกับลูกเมื่อลูกอยู่ในวัยใด

การเริ่มเล่าเรื่อง สามารถทำได้ตั้งแต่ลูกอยู่ในวัยทารก พ่อแม่ควรจะพูดคุยกับลูกขณะที่กำลังให้นม ขณะอาบน้ำให้ลูก แต่งตัวให้ลูก หรือขณะที่กล่อมให้ลูกนอน ส่วนที่ว่าพ่อแม่จะเล่าเรื่องอะไรให้ลูกฟัง เพราะลูกยังเล็กนัก

เรื่องเล่าสำหรับลูกเล็กๆ อาจจะเป็นคำทักทายง่ายๆ พูดคุยด้วยถ้อยคำที่สุภาพอ่อนโยน พร้อมกับสัมผัสเนื้อตัวของลูกเบาๆ หรืออาจจะพูดคุยกับลูกเป็นเรื่องสั้นๆ ที่พ่อแม่ได้ผ่านพบ หรือเล่าเรื่องสัตว์เลื้อยในบ้าน พร้อมทำเสียงตามไปด้วย เช่น แมวร้องเหมียว เป็ดร้องก๊าบก๊าบ นกร้องจิบจิบ ลูกหมาเห่าโง้งโง้ง ฯลฯ หรือร้องเป็นเพลงให้ลูกฟัง

สำหรับการเลี้ยงดูเด็ก พ่อแม่และคนดูแลเด็กจะต้องเป็นคนที่ช่างพูด ช่างคุย ด้วยถ้อยคำที่ไพเราะอ่อนโยน เพราะคำพูด อันอ่อนโยนของพ่อแม่ที่พูดคุยให้ลูกฟังบ่อยๆ นั้น ลูกจะเริ่มคุ้นกับเสียงของพ่อแม่ และมีปฏิกิริยาโต้ตอบ ซึ่งสังเกตได้จากการหยุดร้องโยเย นิ่งฟัง ยิ้มตอบ หรือส่งเสียงอ้อแอ้ตอบรับ ยิ่งลูกเติบโตขึ้นก็ยิ่งมีการโต้ตอบมากขึ้นตามพัฒนาการทางร่างกายและอารมณ์ ลูกจะเป็นเด็กที่มีอารมณ์ดี เขามั่นใจ ว่าปลอดภัย เพราะมีพ่อแม่อยู่ใกล้ๆ ตลอดเวลา

คิดหาเรื่องเล่า

พ่อแม่หลายคนอาจจะคิดว่าลูกยังเป็นเด็กทารกเล่าอะไรให้ลูกฟัง เด็กจะรู้เรื่องหรือที่จริงแล้วพ่อแม่สามารถเล่าเรื่องราวต่างๆ ให้ลูกฟังตั้งแต่เล็ก เล่าเรื่องจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว ธรรมชาติ สัตว์เลี้ยง ต้นไม้ ดอกไม้ เมฆ สายลม แสงแดด พูดคุยกับลูกไปเรื่อยๆ ตามเวลา และโอกาสที่มี เท่าที่จะทำได้

นอกจากนี้ การเล่านิทานสั้นๆ ให้ลูกฟัง ลูกจะได้พัฒนาทักษะการฟัง เกิดความสนิสนมคุ้นเคยกับพ่อแม่ และได้รับการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมโดยทางอ้อม แต่พ่อแม่จะนำนิทานจากไหนมาเล่าให้ลูกฟัง คงเป็นคำถามที่หลายคนอยากรู้

สำหรับการคิดหาเรื่องเล่าให้ลูกฟัง เราต้องพิจารณาจากหลายองค์ประกอบ เช่น คำนึงถึงความสนใจและความเหมาะสมในวัยของเด็ก มีเนื้อหาสนุกสนานชวนติดตาม กระตุ้นจินตนาการเสริมความคิดสร้างสรรค์ แฝงคุณธรรม จริยธรรม ภาษาที่ใช้ไม่โหดร้ายทารุณ เวลาที่ใช้ในการเล่า เหมาะกับวัยตามระยะความสนใจ และสมาธิของเด็ก ซึ่งส่วนใหญ่ใช้เวลาไม่เกิน 15 นาที เพราะเด็กมีความสนใจในช่วงเวลาสั้นๆ

เล่นเล่าเรื่อง เล่านิทาน

การที่เด็กได้ฟังแม่เล่านิทาน ช่วยแม่เล่านิทาน เล่านิทานให้เพื่อนฟัง ล้วนมีผลพัฒนาการทางภาษาสติปัญญา และความคิดสร้างสรรค์ของเด็กทั้งสิ้น เด็กที่มีความสามารถทางภาษาดีจะมีความจำดี เด็กที่ได้ฝึกคิด ฝึกจินตนาการจะสามารถใช้ความคิดได้ดี

เพราะพ่อแม่เล่านิทานให้ฟัง หนูจึงรู้ว่าพ่อแม่รักหนู

เด็กทุกคนที่เกิดมาต้องพึ่งพาพ่อแม่ เด็กจึงต้องการความรักจากพ่อแม่ เพราะมันคือหลักประกันที่บอกเขาว่าชีวิตของเขาจะปลอดภัย นี่คือสัญชาตญาณของมนุษย์ แต่การที่เด็กจะรับรู้ว่าคุณแม่รักนั้น ไม่ใช่จากคำพร่ำบอก หากแต่เป็นการแสดงออกที่ทำให้รู้ถึงเจตนาของคุณแม่เอง การกอดรัดสัมผัสด้วยความอ่อนโยนทะนุถนอม การดูแลเอาใจใส่ด้วยความห่วงใย การตอบสนองต่อความต้องการของเด็ก คือสิ่งที่แสดงออกถึงความรักของคุณแม่ที่เด็กรับรู้ได้

การเล่าเรื่องจากภาพในหนังสือภาพ

เป็นอีกวิธีหนึ่งในการใช้หนังสือกับลูก การเล่าเรื่องจากภาพ แม้ว่าจะมีหนังสืออยู่ในมือเราก็ตามพ่อแม่ ผู้ปกครอง ก็ยังต้องเป็นนักเล่าเรื่อง นักบรรยายภาพที่สามารถสื่อสารอารมณ์ และบรรยากาศของเรื่องออกมาให้ได้อย่างครบถ้วน

เมื่อพ่อแม่หรือผู้ปกครองเลือกหนังสือภาพที่จะใช้เล่าให้ลูกฟังได้แล้ว สิ่งแรกที่ต้องทำคือ อ่านหนังสือเรื่องนั้นพร้อมกับดูภาพอย่างละเอียด จับประเด็นสำคัญให้ได้ หาคำหรือภาษาเพื่อสื่อออกมาให้เด็กเข้าใจ ซึ่งตัวเราจะต้องมีคำศัพท์สะสมอยู่มากมายพอที่จะเอาออกมาใช้ได้เหมาะสม ทั้งที่เป็นภาษาในระดับปกติธรรมดาและภาษาน่าสนุก มีคำที่ออกเสียงแปลกๆ แต่สื่อถึงความหมายได้ จึงจะทำให้การเล่าเรื่องจากหนังสือภาพเป็นไปอย่างสนุก และเป็นที่ติดอกติดใจสำหรับลูก

การเล่าเรื่องจากภาพมีข้อดีตรงที่ผู้เล่าจะรู้สึกเป็นอิสระจากเนื้อเรื่อง โดยสามารถใส่อารมณ์ความรู้สึกและภาษาของตัวเองลงไปได้ ในขณะที่การอ่านหนังสือภาพมีข้อดีคือ ผู้อ่านไม่ต้องสร้างคำใหม่ และลูกก็ได้เรียนรู้การอ่านตัวหนังสือจากการได้ฟังพ่อแม่อ่าน

เมื่อเห็นความแตกต่างของทั้งสองกิจกรรมแล้ว เชื่อว่าพ่อแม่และผู้ปกครองจะเลือกวิธีใดวิธีหนึ่งหรือทั้งสองวิธีเพื่อพัฒนาลูกน้อยด้วยการอ่านและการเล่านิทานให้ฟัง

การเล่นที่ไม่ใช่เรื่องเล่นๆ

ผู้ใหญ่มักมองการเล่นของเด็กเป็นเรื่องเล่นๆ เป็นเรื่องเพื่อความสนุกสนาน ไม่มีสาระอะไร ด้วยเหตุนี้เด็กจึงไม่ได้รับการสนับสนุนให้ได้เล่น หรือแม้สนับสนุนให้เล่นแต่กลับไม่รู้ว่าควรจะเล่นอย่างไร เราจัดกลุ่มการเล่นของเด็กออกเป็นรูปแบบต่างๆ ได้ 7 รูปแบบ แต่ละรูปแบบก็ให้ประโยชน์แตกต่างกัน

เล่นกับเพื่อน

นี่คือแบบฝึกหัดความเป็นมนุษย์ เพราะคนเราต้องอยู่ร่วมกับผู้อื่น ถ้าไม่ได้ฝึกทักษะก็ไม่มีไม่รู้ว่าคนอื่นเขาคิดเขารู้สึกอย่างไร กฎกติกาของกลุ่มเป็นอย่างไร การเล่นแบบนี้จะทำให้เซลล์กระจกเงาทำงานได้ดี ผลที่ตามมาก็คือ เด็กจะเป็นคนที่สามารถปรับตัว เข้ากับผู้อื่นได้ดี

เล่นกับพ่อแม่

เด็กเล็กๆ ยังต้องอยู่ใกล้ชิดกับพ่อแม่ การจ้องตาแม่ การเล่นเป่าปากกับแม่ หรือแม้แต่การที่แม่ร้องเพลง แล้วอุ้มเขาคเลือนไหวโยกเขกไปตามเสียงเพลง เล่นจับปูดำขำปูนา จะทำให้สมองเด็กโดยเฉพาะเซลล์กระจกเงาได้รับรู้ถึง ความรักที่แม่มีต่อเขา เกิดการรู้จักตนเอง และรู้จักผู้อื่น เป็นพื้นฐานของการพัฒนาความสัมพันธ์กับผู้อื่น และเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ถึงรอบตัว

ในการเล่านิทาน หากเราเปิดโอกาสให้ลูกได้ซักถามได้ตอบ นี่คือแบบฝึกหัด ในการฝึกคิด ฝึกการตั้งโจทย์ ฝึกการใช้ภาษาและการสื่อสาร และยังหากเราเปิดโอกาสให้เขาเป็นคนคิดสร้างและต่อเติมเรื่องราวของนิทานด้วยตัวของเขาเอง นี่คือแบบฝึกหัดของการฝึกเรื่องความคิดสร้างสรรค์

การที่ลูกเรามาถามเราในขณะที่เราเล่านิทานให้เขาฟัง ทำให้เรารู้ว่าเขาคิดอย่างไร เหมือนหรือแตกต่างจากเรา นี่คือข้อมูลที่จะทำให้เรารู้ว่า “ลูกของเรามีนิสัยใจคออย่างไร ” เช่นเดียวกันลูกก็จะรู้ว่าเราคิดอย่างไร รู้สึกอย่างไร ความเข้าใจซึ่งกันและกันนี้ คือ หัวใจของการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างพ่อแม่กับลูก

ในนิทานหรือเรื่องราวที่เราเล่าให้ลูกฟัง หากมีเรื่องราวที่แสดงถึงข้อมูล เหตุการณ์ ความรู้ต่างๆ รวมอยู่ด้วย ลูกของเราก็จะได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ เหล่านั้น ซึ่งจะเป็นฐานสำหรับการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตของเขา และยังเป็นวัตถุดิบที่ให้นาามาสร้างเป็นความคิดสร้างสรรค์ต่อไปอีกด้วย การฟังนิทานจึงเป็นการเรียนรู้ที่มีความสุขของเด็ก